

Sygn. akt III CZ 36/09

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa R.U.

przeciwko „Z.” S.A. i „C.” S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 4 września 2009 r.,

zażalenia strony pozwanej „C.” S.A.

na postanowienie Sądu Okręgowego w N.

z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie i zasądza od pozwanej „C.” S.A. na rzecz powoda kwotę 1100 zł (tysiąc sto zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2008 r. Sąd Rejonowy w N. oddalił powództwo R.U. przeciwko Z. S.A. oraz C. S.A. o odszkodowanie i rentę.

W częściowym uwzględnieniu apelacji powoda Sąd Okręgowy w N. orzeczeniem z dnia 27 listopada 2008 r. zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 41 753 zł tytułem odszkodowania oraz kwoty po 600 zł miesięcznie tytułem renty uzupełniającej, a w pozostałej części powództwo oddalił. Oddalił także apelację w pozostałym zakresie i zażalenie pozwanego C. dotyczące orzeczenia o kosztach oraz orzekł o kosztach postępowania za obie instancje.

Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony przez pozwane C. z wyraźnym zaznaczeniem, że zaskarżeniem objęty jest cały wyrok, a zatem także rozstrzygnięcie oddalające pozostałą część żądania. W związku z tym wartość przedmiotu zaskarżenia określono na kwotę 74 990 zł.

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy odrzucił tę skargę, stwierdzając, że przedmiotem zaskarżenia pozwanego może być tylko orzeczenie uwzględniające powództwo, a jego wartość – zgodnie z art. 19 § 1 i art. 22 k.p.c. – wynosi łącznie kwotę 48 953 zł, a więc poniżej kwoty stanowiącej próg dopuszczalności skargi kasacyjnej określony w art. 398² § 1 k.p.c.

W zażaleniu pozwanego C. S.A. podniesiono, że świadomie zostało zaskarżone orzeczenie Sądu drugiej instancji w całości, a więc także w części oddalającej powództwo skierowane przeciwko niemu. W ocenie skarżącego, orzeczenie oddalające powództwo, „pomimo pozornej korzystności dla pozwanego”, jest niezgodne z jego stanowiskiem procesowym kwestionującym samą zasadę żądania. Tymczasem Sąd Okręgowy przyjął, że roszczenia powoda zasługują co do zasady na uwzględnienie, lecz są tylko wygórowane. W związku z tym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym – w określonych przez ustawę wypadkach – od sentencji orzeczenia, a nie od uzasadnienia. Tymczasem ze skargi wniesionej przez pozwane C. wynika, że nie podważa ono orzeczenia o częściowym oddaleniu

powództwa (pkt 1. III sentencji wyroku Sądu Okręgowego w N.), które jest zgodne z żądaniem procesowym, lecz uzasadnienie rozstrzygnięcia w tym zakresie, kwestionując przyjęte przez Sąd motywy. W ten sposób doszło do naruszenia zasad zaskarżalności oraz ominięcia granic określonych w art. 398² § 1 k.p.c., co należy uznać za nadużycie prawa procesowego.

Trzeba przy tym zważyć, że kwestionowane przez skarżącego motywy nie mają wpływu na ocenę zakresu powagi rzeczy osądzonej, jak też nie zachodzą jakiegokolwiek inne przyczyny, które świadczą o rzekomym „pokrzywdzeniu” strony pozwanej; w zaskarżonym zakresie powództwo zostało oddalone, a więc zapadł wyrok w pełni zgodny z żądaniem strony pozwanej, a w pozostałym wprowadzie uwzględnione, ale w części, która nie podlega skardze kasacyjnej.

Z tych względów, skoro kodeks postępowania cywilnego nie dopuszcza skargi kasacyjnej od uzasadnienia, a w części, w której skarga taka jest ze względu na przedmiot niewyłączona, nie zostało spełnione wymaganie określone w art. 398² § 1 k.p.c., należało zaskarżone zażaleniem postanowienie uznać za trafne.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.